

Sygnatura akt I C 412/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa M. O.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki M. O. kwotę 12.500,00 zł (słownie złotych: dwanaście tysięcy pięćset i 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.11.2015 r. do dnia zapłaty,

II zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki M. O. kwotę 6.842,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III nakazuje stronie pozwanej (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwotę 1.128,90 zł tytułem brakujących zaliczek na wydatki.

sygn. akt **I C 412/16**

UZASADNIENIE

Powódka M. O., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, pozwem z dnia 15.04.2016 r., domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 12.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból i cierpienie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.11.2015 r. do dnia zapłaty. Początkowo pozew został skierowany względem L. S. C. de S. y (...) S.A., Oddział w Polsce z siedzibą w W., jednakże wobec zbycia przez tego ubezpieczyciela w dniu 30.09.2016 r. portfela ubezpieczeń w jego miejsce wszedł do postępowania (...) S.A. z siedzibą w W. (k. 52, 62 i 70v. akt). Powódka wniosła również o zwrot kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 17.04.2015 r. w K. miało miejsce zdarzenie drogowe w wyniku którego powódka doznała obrażeń ciała w postaci złamania kości łonowej i kulszowej lewej, ran okolicy ciemieniowej lewej i stłuczenia łokcia lewego. Sprawcą wypadku był L. R., kierujący samochodem marki P. (...), nr rej. (...), którego pojazd był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej. Po kilkudniowym pobycie w szpitalu zalecono powódce oszczędny tryb życia przez sześć tygodni i korzystanie z tzw. balkonika. Wracając do zdrowia przez trzy miesiące. Pozwany ubezpieczyciel – niezależnie od przyznanego odszkodowania – wypłacił powódce tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę jedynie 7.500,00 zł. Zdaniem powódki adekwatna wysokość zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę wynosić powinna 20.000,00 zł i dlatego domaga się świadczenia pieniężnego odpowiadającego różnicy pomiędzy należnym, a przyznanym zadośćuczynieniem.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z/s w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż roszczenie powódki jest nieuzasadnione w całości, gdyż w toku postępowania likwidacyjnego wypłacono

już jej kwotę 7.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę spowodowaną wypadkiem z dnia 17.04.2015 r. i jest to kwota adekwatna do krzywdy, którą dotknęła powódka. Zwróciła przy tym uwagę, że leczenie powódki nie było długotrwałe (skończyło się po 3 miesiącach) i sprowadziło się do kilku wizyt lekarskich, a lekarz orzecznik stwierdził uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5-8%.

W trybie art. 192 pkt 3 k.p.c. i art. 194 § 2 k.p.c., postanowieniem z dnia 6.12.2016 r. Sąd zwolnił L. S. C. de S. y (...) S.A., Oddział w Polsce z siedzibą w W. od udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej (k. 70v. akt).

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 17.04.2015 r. w K. miał miejsce wypadek drogowy spowodowany przez L. R. kierującego samochodem marki P. (...), nr rej. (...), który cofając pojazdem spowodował upadek przechodzącej z tyłu auta M. O. (szkoda nr (...)). Poszkodowana powódka doznała obrażeń ciała polegających na złamaniu kości łonowej i kulszowej lewej, ran okolicy ciemieniowej lewej i stłuczenia łokcia lewego.

Po wypadku powódka M. O. była hospitalizowana przez pięć dni i potem – zgodnie z zaleceniami lekarzy – prowadziła przez sześć tygodni oszczędny trybu życia, w tym m.in. poprzez poruszanie się przy pomocy tzw. balkonika. Przyjmowała w tym czasie środki przeciwbólowe i odbywała wizyty kontrolne.

Po kontrolnej wizycie w poradni ortopedycznej w dniu 29.07.2015 r. stwierdzono u powódki całkowity powrót do zdrowia i uznano jej proces leczenia za zakończony.

Dowód:

- **wyrok karny na k. 8 akt,**
- **dokumentacji medycznej powódki na k. 9-14 akt,**
- **dokumentacja medyczna powódki na k. 83 i 84 akt,**
- **dokumentacja medyczna powódki z (...) w K. na k. 88-114 akt,**
- **informacja NFZ o świadczeniach udzielonych powódce na k. 122-126 akt,**
- **dokumentacja fizjoterapii powódki na k. 140, akt,**
- **dokumentacja medyczna powódki z Przychodni (...) w K. na k. 142 akt,**
- **dokumentacja medyczna powódki z (...) w K. na k. 143 akt,**
- **dokumentacja kardiologiczno-internistyczna powódki na k. 145 akt,**
- **dokumentacja medyczna powódki ze szpitala klinicznego we W. na k. 148-149 akt,**
- **załączone akta szkodowe nr 1013006/1088847,**
- **zeznania powódki na k. 70v.-71v. akt,**
- **opinia zespołowa biegłych sądowych M. B. i B. S. z dnia 4.07.2018 r. na k. 189-203 akt,**
- **uzupełniająca opinia zespołowa biegłych sądowych M. B. i B. S. z 17.03.2019 r. na k. 237-239 akt.**

Samochód marki P. (...), nr rej. (...), którym kierował sprawca wypadku L. R. posiadał ubezpieczenie w zakresie OC w L. S. C. de S. y (...) S.A., Oddział w Polsce z siedzibą w W., który w dniu 30.09.2016 r. zbył portfel ubezpieczeń pozwanemu ubezpieczycielowi (...) S.A. z siedzibą w W..

Dowód;

- załączone akta szkodowe nr 1013006/1088847.

Wyrokiem z dnia 26.08.2015 r., sygn. akt II K 407/15 Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze uznała winę L. R. w spowodowaniu wypadku w dniu 17.04.2015 r. i na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowania na okres próby jednego roku.

Dowód:

- wyrok karny na k. 8 akt.

W ramach kompensaty krzywdy spowodowanej wypadkiem z dnia 17.04.2015 r. M. O. otrzymała zadośćuczynienie w wysokości 7.500,00 zł oraz odszkodowanie z tytułu kosztów opieki w kwocie 2.350,00 zł, kosztów leczenia w kwocie 419,24 zł i zniszczonego ubrania w kwocie 200,00 zł.

Dowód:

- decyzja na k. 18 akt,

- decyzja na k. 21 akt.

Pismami z 21.05.2015 r., 4.08.2015 r., 17.09.2015 r. M. O. wzywała ubezpieczyciela sprawcy wypadku L. S. C. de S. y (...) S.A., Oddział w Polsce z siedzibą w W. do zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę w kwocie 50.000,00 zł.

Dowód:

- wezwania do zapłaty na k. 15-16, 17 i 19-20 akt.

Strony podejmowały próby ugodowego załatwienia sprawy – niestety bezskuteczne.

Dowód:

- pisma stron na k. 22-23, 24, 25-26 i 27-28 akt.

Doznane wskutek zdarzenia z dnia 17.04.2015 r. przez 82-letnią obecnie powódkę obrażenia ciała w postaci złamania kości łonowej i kulszowej lewej, ran okolicy ciemieniowej lewej i stłuczenia łokcia lewego, nie skutkowały negatywnie trwałymi następstwami na jej zdrowiu. Cierpienie i ból odczuwane przez powódkę były standardowe i adekwatne do doznanych obrażeń. Nie wystąpiły jakiegokolwiek powikłania. Nie było także podstaw do przyjęcia, że wypadek wpłynął niekorzystnie na aktywność życiową powódki w późniejszym czasie, po zakończeniu leczenia. Stan zdrowia powódki w chwili obecnej – nawet bez potrzeby aktualnie osobistych jej badań – pozwala uznać za zakończony proces jej leczenia związanego z wypadkiem i nie ma obecnie jakichkolwiek podstaw do negatywnych rokowań odnośnie jej zdrowia w tym zakresie na przyszłość.

Początkowo, przez około 4-5 tygodni po wypadku, wskutek doznanych obrażeń ograniczenie poruszenia się i ogólna ruchomość powódki były znaczne (poszkodowana wymagała ciągłego leżenia). Z upływem jednak czasu ograniczenia te zmniejszały się i powódka mogła się poruszać najpierw za pomocą balkonika, potem za pomocą kul, a w końcu samodzielnie. Dolegliwości bólowe powódki miały duże nasilenie przez około 2-3 tygodnie po wypadku, jednak z upływem czasu stopniowo ustępowały. Leczenie powódki zakończyło się po upływie około trzech miesięcy od wypadku.

Przed wypadkiem w dniu 17.04.2015 r. powódka miała od lat własne schorzenia i urazy, które nie były jednak powiązane przyczynowo-skutkowo z obrażeniami doznanymi wskutek wspomnianego wypadku. Wcześniej cierpiała na dyskopatię lędźwiową, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, chorobę zwyrodnieniową stawów, spondylozę, bóle

kolan, miażdżycę tętnic, nadciśnienie tętnicze, stan po strumektomii, hipercholesterolemię, cukrzycę typu II i wieloodłamowe złamanie głowy kości ramieniowej prawej.

Dowód:

- opinia zespołowa biegłych sądowych M. B. i B. S. z dnia 4.07.2018 r. na k. 189-203 akt,

- uzupełniająca opinia zespołowa biegłych sądowych M. B. i B. S. z 17.03.2019 r. na k. 237-239 akt.

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Sąd dokonał powyższych ustaleń na podstawie dokumentacji medycznej powódki i załączonych dokumentów oraz przesłuchania powódki, a także opinii biegłych sądowych. Nie budziło wątpliwości w świetle zebranych dowodów, że w dniu 17.04.2015 r. L. R. kierujący samochodem marki P. (...), nr rej. (...), cofając pojazdem spowodował upadek przechodzącej z tyłu auta M. O.. Poszkodowana powódka doznała obrażeń ciała polegających na złamaniu kości łonowej i kulszowej lewej, ran okolicy ciemieniowej lewej i stłuczenia łokcia lewego.

Odpowiedzialność strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. opiera się na art. 822 § 1 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c. Zgodnie z pierwszym z tych przepisów, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Wedle drugiej normy, odpowiedzialność na zasadzie ryzyka ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody, gdy zaś oddał on środek komunikacji w posiadanie zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny. Istotą opisywanego ubezpieczenia jest wejście ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w sytuację prawną ubezpieczającego, w zakresie ponoszonej przez niego odpowiedzialności odszkodowawczej. Bezspornym jest, że pojazd sprawcy wypadku komunikacyjnego ubezpieczony był w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u poprzednika prawnego strony pozwanej L. S. C. de S. y (...) S.A., Oddział w Polsce z siedzibą w W., który wypłacił powódce w ramach postępowania likwidacyjnego tytułem zadośćuczynienia kwotę 7.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę. Strona pozwana uważała, iż przyznana kwota w pełni odpowiada skutkom powyższego wypadku, gdyż uwzględnia doznany przez powódkę rodzaj, rozmiar i charakter obrażeń ciała będących następstwem wypadku oraz związanych nim cierpień fizycznych i psychicznych.

Powódka nie zgadzała się z przyznanym zadośćuczynieniem w związku z tym w niniejszym postępowaniu dochodziła od niej zadośćuczynienia w kwocie w wysokości 12.500,00 zł co w sumie dałoby na rzecz powódki kwotę 20.000,00 zł. W myśl art. 445 § 1 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych, zarówno tych już doznanych, jak i tych które mogą wystąpić w przyszłości. Ma ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez powódkę. Prawo do zadośćuczynienia okazało się uzasadnione w wyżej opisanym stanie faktycznym, pozostała więc do rozważenia kwestia wysokości sumy zadośćuczynienia i podstawy na jakich powinna być ustalana. Zdaniem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 12 IV 1972 r., II CR 57/72 „określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, czasu trwania jego cierpień”.

Podstawą do zasądzenia w niniejszej sprawie określonej kwoty na rzecz powódki było ustalenie przede wszystkim właściwej kwoty zadośćuczynienia jaka w ocenie Sądu należy się powódce, przy jednoczesnym uwzględnieniu kwoty jaką zapłaciła strona pozwana w czasie postępowania likwidacyjnego. Przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia istotny wpływ ma także stopień i trwałość doznanego uszczerbku na zdrowiu. W toku niniejszego postępowania ustalono, że – pomimo złamania kości łonowej i kulszowej lewej, ran okolicy ciemieniowej lewej i stłuczenia łokcia lewego – nie nastąpił u 82-letniej powódki trwały uszczerbek na zdrowiu w związku ze zdarzeniem z dnia 17.04.2015 r., a obecny jej stan zdrowia pozwala uznać leczenie za zakończone, oraz że jej dotychczasowe cierpienie i dolegliwości bólowe były standardowe i nie ma podstaw by wystąpiły w przyszłości. Nie wystąpiły jakiegokolwiek powikłania. Przez około 4-5 tygodni po wypadku, wskutek doznanych obrażeń, powódka miała ograniczone poruszanie się. Z upływem jednak

czasu ograniczenia te zmniejszały się i powódka mogła się poruszać najpierw za pomocą balkonika, potem za pomocą kul, a w końcu samodzielnie. Dolegliwości bólowe powódki miały duże nasilenie przez około 2-3 tygodnie po wypadku, jednak z upływem czasu stopniowo ustępowały. Leczenie powódki zakończyło się po upływie około trzech miesięcy od wypadku. Ponadto, biegły sądowy z zakresu medycyny sądowej uznał w oparciu o szczegółową analizę obszernej powypadkowej dokumentacji medycznej powódki, że nie zachodzi potrzeba jej osobistych badań m.in. dlatego, że podczas ostatniej wizyty lekarskiej w dniu 29.07.2015 r. stwierdzono, że jej stan zdrowia jest już dobry. Zdaniem Sądu pisemna ekspertyza tego biegłego była rzetelna, wnikliwa i kompletna. Udzieliła przekonujących odpowiedzi na pytania Sądu i mogła stanowić ważny dowód w niniejszej sprawie. Korzystając z opinii zespołowej biegłych sądowych okazało się możliwe ustalenie zarówno związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy działaniem sprawcy wypadku a doznanymi przez powódkę urazami, jak też ustalenie wysokości należnego powódce zadośćuczynienia za krzywdę. Sąd wziął pod uwagę opinię łączną biegłych sądowych z zakresu medycyny sądowej M. B. (2) i z zakresu rekonstrukcji wypadków B. S. (2). Opinia podstawowa i uzupełniająca były wyczerpujące i profesjonalne. Konkluzje w nich zawarte były zrozumiałe, logiczne i nie budziły zastrzeżeń. W rezultacie, opinie biegłych sądowych stanowiły dowód istotnych okoliczności w sprawie. Zgłoszone przez powódkę zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych były całkowicie nieuzasadnione (k. 217-219 akt). Pozwany nie zgłosił żadnych zastrzeżeń do opinii (k. 221 akt). Trzeba tutaj przypomnieć, że Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, w której opinią biegłego zostaną przekonane również strony. Wystarczy że opinia jest przekonująca dla Sądu, który też wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2000 r., II UKN 483/99 - Lex nr 1218456).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd ocenił należne M. O. zadośćuczynienie na kwotę 20.000,00 zł. Skoro jednak została jej wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota 7.500,00 zł, to pozostała do zapłaty kwota 12.500,00 zł. O przyznaniu tej kwoty zadecydował fakt, że co prawda u powódki nie nastąpił trwały uszczerbek na zdrowiu, jednak przez około trzy miesiące była ona niezdolna do normalnego funkcjonowania i musiała się poruszać się za pomocą tzw. balkonika i kul, co świadczyło o istotnej dolegliwości urazów powódki i ich wpływu na jej codzienne życie. W tym stanie rzeczy ustalone zadośćuczynienie spełnia swój walor kompensacyjny. Dlatego Sąd w punkcie I wyroku zasądził od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki kwotę 12.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie od kwoty 12.500,00 zł orzeczono na mocy art. 481 k.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 1.11.2015 r., tj. po zakończeniu postępowania likwidacyjnego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki, były one bowiem jasne, logiczne i wewnętrznie spójne oraz koherentne z pozostałym materiałem dowodowym.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. Zasądzono od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 6.842,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę złożyły się: 625,00 zł opłaty sądowej, 4.817,00 zł zastępstwa procesowego i 1.400,00 zł kosztów biegłych.

Sąd nakazał w punkcie III wyroku uiszczenie przez stronę pozwaną kwoty 1.128,00 zł tytułem brakującej zaliczki na biegłych (art. 98 k.p.c.).